

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Lipsi[i] Sapientiae Et Litterarvm Antistitis Fama
Postvma**

**Lipsius, Justus
Antverpiae, 1629**

Lectori Meo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70662](#)

LECTORI MEO.

ABES Lector, quod amicorum pre-
ces, & meus in magnum LIPSIVM
affectus protrusit. Nec potui ordine, &
velut presso pede, aduersariorum scri-
ptis insistere. quid enim illi ordine di-
cunt? prima, media, ultima ita permista mutuo, ita
passim omnia, ut agrestium spinarum inconditam
texturam facilius ad principia sua reuoces, quam hac
commenta. Eadem repetita sape: permista non uno
loco, non miscenda. Digesti tamen in aliquem ordi-
nem hanc siluam, tum ne eodem cum aduersarijs luto
inuoluerer, tum ut imbellem inimicorum manum
certius videres in hoc retextu. Ad maledicta, que
passim plurima, paria non regessi. Scio, a quo ani-
mo audienda esse imperitorum conuitia; &
ad honesta vadenti contemnendum esse
istum contemptum. & ubi attingo, eluo potius
hoc lutum, quam ut respergam. quin, patior non se-
mel aspergi. Aristippus praeit, qui consputus a Dio-
nyso, cum nihil moneretur, & quidam miraren-
tur; Nempe pescatores, inquit, ut gobium
cipient, aquis patiuntur se aspergi: & ego
ut balenam, non patiar sputo madidari?
Quid si ego hanc balenam in suo mari? & tibi de-
mulceam, quem fuisti ante frangam, quam pelliciam?
Ita faciat aeternus Deus. Erant alia permulta leuia,

&

Et que nec nomen mereventur magni LIPSI. Et
vero tedium caperet recensendi tam assiduas Et
cubique pares nugas. nam, ut Garci, * πάντα μία νό<sup>* Omnia
idem puluis.</sup>
νις. Itaque refellenda hac putavi contemptu solo. Sic
ferè generosior molossus, stolidè oblatrante ignavum
canem contentus obtrinuisse, nullo dignatur dente.

Scriptionis huius occasio.

NON patior abire hunc scriptorem, inuolutum nube.
rem aperio & retego cniuersam, retectionis gratiam
imiturus. Fauete quicumque haec legitis: & mecum cre-
dite, secundo hoc somniorum saeculo, reserata esse omnia
archiua somnialia. Quibusdam terræ vorantur: insulæ & somnia-
torem suum maria fraudant. Huic quercus laurusque ferunt
Cruda puerperia; & populos vmbrosa creabit
Fraxinus, & fœtâ viridis puer excidet orno.

Hic cædes ambulant, & sanguis nullus: Bacchus alibi, & vinum
nusquam. ibi euigorata concupiscentijs iuuentus sudat, & nō uno loco
exancillatur veneri; & tamen sudatoria nulla, Venus nulla. Calum
debellant alij, & captiuum triumpho suo inuehunt, & stellas faciunt
vectigales: neque vñquam tamen magis detriumphamur, quam cum
in inerti somno altum stertimus. ô somnia! Huic pisces volant &
maria, natant rupes, saliunt arbores, pariunt fontes; & obſetrix
nusquam. Hic leo latus claudit, ibi simius aut lutulenta porca: iste
per capillum odoratur, ille cibum nouit auribus: hic pedibus datatim
ludit, ille manibus ambulat: alijs suspirat inter metalla, hilarescit in-
ter vina alius: & nusquam pila, metalla, vina; nusquam odor, ci-
bus, accubatio. Siluas hic armat, as galeatas brassicas, tympanistrica
saxa, psaltrica pascua; ciuitatum & regnorum videt alter voragini
tam crebras, vt tonsuram arbitretur silvescentis nemoris, montesque,

SING

Gg

gen-

gentium examina eructantes ; & cecis hæc vident oculis. Demique cadunt huic lacrymæ, etiam veræ, risus illi : hic Crœsus, & momento iacet Iris; nec multò, cælis adscribitur augustum nomen, eademque nocte, non & horâ decineratur ignibus, astutus solibus : & somnium omnia. At inter hos facundos somniatores, tres mihi etatis nostra nobiles.

Primus, blandâ quadam quietis necessitate prostratus pinguis somniat somnia, à Lyæo, à cyathis, à mensis recentia. signum hoc mihi venire hæc à primis noctibus, cùm in stomachali adipe suo natat etiantur cerebrum.

Secundus, amicâ vi soporis elusus somniat (vt assolent, qui in animalis somno valetudinibus, phreneticâ & cardiacâ) enses, scloplos, tympana. eunt hæc somnia mediis noctibus, desomniato iam humore illo natatorio, nec tamen ad plenum collato, aut differtito per cerebri habitacula, cùm adhuc in confusa vaporali congerie, caput uniuersum occupat.

Tertius, colatiora somniat ; qualia solemus sub extimis noctibus, productâ iam per priora somnia somniali pinguiore turbatiore quæ materia, cùm exsiccias cerebrum, neque natat in liquore, neque furit in turbidâ mistione : & tamen somnium omnia. At quis vvetet, licet frustratoria plurimum, vera somniari somnia? Sane Stoici Deum volunt somnia indidisse nobis, peculiare solatum naturalis oraculi. ita Samenias propria somnialia oracula apud parentum monumenta captare, Celtas olim apud virorum fortium busta eadem de caussâ ab noctisasse legimus. At somniator hic noster in campis Elysijs, aut vicino illis nemore, sub nescio cuius Sibylle lauro, aduersariarum partium duces vidit :

Virgineas ne credo manus : hîc cruda virorum

Proelia.

admouit oculos animumque curiosior. vidit, cere commisit : & eadem nunc dat huic orbi. Vultis ipsos duces? LIPSIVS & REDANIVS. Ille, se suaque clypeo tuetur & hastâ, hac noctâ: Veritas hac vinco. hic iacula mittit, quibus inscripsit : Non venit à vili sanguine

guine gloria. & excusserat iam antè LIPSIVS eadem parma,
inimica non paucorum tela, trahebatque lassam dexteram: ut nouum
zamen aduersarium inaudiſt, diceret nouis animis, nouā dexterā bella
reparare.

Vt modò connubijs taurus saltuque recepto
Cùm posuit pugnas, alio si fortè reimugit
Bellatore nemus, quamquam ora & colla cruento
Imbre madent, nouus arina parat, campuque la-
cessens
Dissimulat gemitus, & vulnera puluere celat:
ita nosker. & seipso etiam maior, noua bella parat. paranti aduersa-
rius hastam
Expulit: illa volans, ceu vis per magna moretur
Obuia, vix sonuit clypeo, retrò visa reuerti.
— vt præceps cumulo salit vnda minantes
In scopulos, & fracta redit.
Risit Athleta noster: nec aduersarium hastā dignatus, obuiam fortè
sudem per nemora perque aëra in incertum iaculatus, dexteram te-
lumque dirigente Fortunā, hostem strauit, pœnasque ab inimico san-
guine sumpfit. Erant alij iaculatores Numidae, siluā tecti; quibus omnis
in pedibus gloria. at nostrum
— tædet fugientibus vti,
— nec facilem dignatur dextra cruroem.
quare nec calamo dignos habuit somniator noster.

Gg 2 SYL.